

نسلی به مثابه تفنگ سر پر

محمد صادق جواد حصار

طی روزها و هفته‌های اخیر گزاره تازه‌ای وارد عرصه کنشگری سیاسی و اجتماعی کشور شده است که تا قبل از این برای مسوولان و سیاستگذاران کشور ناشناخته بود. ورود دانش‌آموزان و نوجوانان 15، 16 و 17 ساله به عرصه مطالبه‌گری‌های عمومی کشور و برخوردهای سلبی متولیان آموزش و پرورش و مسوولان امنیتی و... با آنهاست. درباره نسلی صحبت می‌کنیم که بیشترین نیاز را به همراهی، ملاحظت و رفتار پدرانه دارد. نسلی که برخلاف نسل‌های قبل، اطلاعات خود را به صورت مستند و از منابع قابل اطمینان به دست آورده است. نسلی که دایره آگاهی و درک او با هیچ کدام از نسل‌های قبلی قابل قیاس نیست، بنابراین نحوه مواجهه با این نسل نیز با همه نمونه‌های قبلی، تفاوت دارد. در آداب تربیت اسلامی آمده است که تا هفت سالگی هر آنچه فرزند می‌گوید را تایید کنید و او را در جایگاه امیر خانه بنشانید؛ از 7 سالگی تا 14 سالگی، دست به کنترل فرزندان بزنید و سعی کنید دایره‌ای برای آنها ترسیم کنید و طی 14 سالگی به بعد هم آنها را در جایگاه مشاور، امین و همراه خود بنشانید. اگر این گزاره را بخواهیم در خصوص جوانان این نسل عینیت بخشیم باید به این واقعیت اشاره کنیم که جوانان 16 ساله، 17 ساله به بعد در وضعیتی قرار دارند که باید آنها را در جایگاه امین، مشاور و همراه جامعه نشانند. اما نه تنها چنین ویژگی برای این نسل در نظر گرفته نشده است، برخی افراد و جریان‌ات تعاریفی در خصوص این نسل رایج می‌کنند که بیشتر باعث فاصله گرفتن این نسل از جامعه می‌شود. نباید فراموش کرد، این نسل در حال حاضر به دلیل توانایی‌های سترگی که در عرصه ارتباطات دارد و داده‌های دامنه‌داری که از ابزارهای نوین کسب کرده و مسلح به ابزارهای تکنولوژیکی در حوزه رسانه شده است، درکی فراتر از دانش‌های متعارف در حوزه‌های اجتماعی، سیاسی و فرهنگی دارد. این نسل تصویری از جامعه دارد که با درک سیاستگذاران و متولیان قبلی تفاوت دارد.

بنابراین در شرایطی که مسوولان، تصمیم‌سازان و سیاستگذاران از چنین درکی و توانایی‌هایی محروم هستند و در اتمسفر دیگری تنفس می‌کنند، قادر به درک مطالبات، خواسته‌ها و نیازهای این نسل نیستند. نسل

15 تا 20 سال که دانش‌آموزان کشور و دانشجویان سال‌های نخست را تشکیل می‌دهند، نسلی است که مانند تفنگ پر هستند. زیبا، لطیف و ارزشمند در عین حال، قوی، دورپرواز و مستحکم. این تفنگ سر پر اگر با دقت، با ملاحظت و آرامش روی زانوان فرد قرار بگیرد، می‌تواند بهنگام‌تر و مناسب‌تر و هدفمندتر هم شلیک کرده و در راستای منافع ملی هم حرکت کند. اما اگر از این نسل غفلت و با تندي با او برخورد شود، مطالباتش به هیچ انگاشته و اصلتش نفي شود، می‌تواند بر خلاف منافع ملی کشور و منافع خود عمل کند. لذا مواجهه با این قشر و با این نسل، هوشمندی، سواد کافی، صبر و تحمل و مدارای بسیار زیادی را طلب می‌کند. به نظرم ورود این نسل به مناسبات اجتماعی و تعارضات و تظاهرات خیابانی اگر تداوم پیدا کند و اگر برخورد مناسبی با این حضور و با این مطالبات صورت نگیرد، این نسل از این ویژگی برخوردار است که چالش‌ها و بحران‌های فراوانی را در فضای عمومی جامعه شکل دهد. بنابراین نه فقط برخوردهای فعلی با این نسل را معقول نمی‌دانم، بلکه درست در نقطه مقابل منافع ملی کشور و منافع نسل‌های آینده ارزیابی می‌کنم. به برخوردهای سلبی در مدارس باید پایان داده و صدای این نسل شنیده شود، چراکه فردا ممکن است دیر باشد.

منبع: روزنامه اعتماد 26 مهر 1401 خورشیدی